

Minnist til at bíleggja „Jól í Føroyum.“

Tíðindi.

K. F. U. M.

Söndag: Hjemligt Samvær.
Mandag: Læsestue.
Onsdag: Ungdomsafdelingen.
Torsdag: Møde for Mænd.
Fredag: Yngsteafdelingen Kl. 6.
Læsestue Kl. 8.

„Merkid.“

Havnar ungmannaafelag, hefur boðið ungmannaafegunum á Velbastað, í Hesti og í Nólsoy til samkomu í Havn í morgin. Samkoman byrjar kl. 4 s. p. í Sjótleikarhúsinum, har harrarnir R. Long og H. A. Djurhuus flyta fram roður, og har sangir verða sungnir. — Klokkan 8 verður farið oman í Avhaldshúsið at dansa. Um midnáttina verður boðið kaffi, og síðani verður aftur dansað.

Hesi 4 felogini eru tey einastu, ið nu standa í Føroya ungmannaafelag.

Nýggj bók.

H. A. Djurhuus, skald, hefur aftur latið eitt skaldaverk úr hondum sínum. Tað er ein lítill bók, bert sekstan smáar síður, og eitur hon: »Morgun- og kvøldsálmur«, og innihaldið er, sum navnð sigur frá, morgun- og kvøldsálmur, 14 í tali; teir flestu av teimum eru yrktir til kend lög, bert tveir hava »egio lög«. Sálmarnir eru góðir og væl yrktir, og ivaleyst egna teir seg væl til skúlabrúks. Í bókini eru tvær frálíka vakrar myndir av J. C. Olsen. Bókin er útgivin av Hjalmar Jacobsens bókahandli og kostar 35 øyr.

Viðmerkingar.

„Dimmalætting“

harmast í oddagrein síni seinasta mikudag yvir, at tað longu sær soleiðis út »som om en enkelte Repræsentanter for det private Initiativ herhjemme er ved at gaa den Vej« — og vegurin er: »Det offentlige kan (eller skal) alte. Hon roynir at bedýra, at tað er ein »falsk Præken, at det privatkapitalistiske System har spillet fallet«, og letur koyrilin leika yvir ryggin á teim, tí teir ikki trúgva uppá »deres eget Virke, medmindre de samtidig faar det offentlige til at tage sig under Armen«. Og heldur hon víðari fram og sigur, at teir »derved har ikke blot fornæglet deres

egne Evner og de Samfundformer, hvorunder de hidtil har virket, men de har givet Socialdemokratiet og Kommunismen en vis Ret til at fremture i den Tro, at Samfundets metodiske Indgriben i det virkende Liv erkendes som en Nødvendighed af det virkende Livs egne Mænd«.

Hvat nyttar »Dimmalætting«, at taka eftir hólmaláttinum, tá ið ein longu er »Havets Bytte«? Hvat nyttar at gráta »over spilt Mælk«? Hvat nyttar at nokta, tann sum ongatið áður ásaðaði sólarlákran sannleika? Hvat nyttar at nokta »fakta«, tað »fakta«, sum øll ærlig hugsandi og ikki minst »det virkende Livs egne Mænd« hava ásaðað, at privatkapitalisman »har spillet fallet« og at socialismen er tann einasta farbara leiðin, um ikki alt skal enda í ragnarokki. Livið hefur talað — og »det forgangne er forbi!«

Økonomisk Nød i Mussolinis Land.

Udgifterne stiger, ogsaa til Krigsformaal, mens Indtægtsmulighederne er udtømt.

Ifølge Telegrammer fra Italien skal den økonomiske Situation i Italien være fortvivlet, men Mussolini søger med sin Udenrigspolitik at faa Folket til at glemme Nøden.

Vanskelighederne har i det store og hele tre Hovedårsager: For det første den voksende offentlige Gæld, hvortil stadig lægges et aarligt Underskud paa Statsregnskabet. Dernæst den øgede Nedgang i Italiens Banks Guldbeholdninger, der svækker Liens Gulddækning. Og endelig den uhyggelige Nedgang i Italiens Udenrigshandel.

Alligevel foranlediger Mussolines krigeriske Tendenser ham til at lade bygge to nye Slagskibe paa 35,000 Tons hver. Bygningen af disse Kæmpeskibe vil forøge Budgetunderskudet uhyre paa en Tid, hvor Underskudet stadig er voksende.

Det italienske Statsbudget er, hvad Udgifterne angaar, paa ca. 21 Milliarder Lire. Her overfor staar Indtægter paa kun 17 Milliarder. Samtidig har Mussolini selv erkendt, at Beskatningen har naaet det muliges Maksimum, og at alle Indtægtsmuligheder er taget i Betragtning.

ÚR SUDUROY

Hjálp

hitt føroyska vinnulivið.

Sum stutt er umtalað í hesum blaði leygardagin 20. oktober í ár, hevur hin kendi Føroyavinnurin, okkara partamaður Hans Nielsen tikið til orða á danska ríkisdegnum og mælt til, at staturin skal hjálpa Føroyingum úr kreppuni og reisa hitt føroyska vinnulivið aftur á fótur.

Sjálvanda eru tað vit Føroyingar, ið mega reisa vinnulív okkara aftur á fótur; men vit vita, hvussu peningaviðurskiptini eru í landi okkara. Føroyar eru ikki so fátækt land, sum tað sær út til; men peningatrot nívir okkum mest av tí, at lánviðurskiptini eru ólaglig. Hovdu vit havt »kreditforeiningar« eins og í Danmark, so kundu menn fingið lagalig lán við lágru rentu og langari avdráttartíð; men hetta ber ikki til í Føroyum, og harfyri er peningatrotið nógv størri her á landi, enn tað av sonnum átti at verið.

Hetta verður sjálvandi ódrýsi, tá útskipt er, og »kreditforeiningar« kunna fáast. Eisini vænta menn, at peningatrotið heldur upp, tá vinnuflokkurin kemur til ræðið, tí tá fáa vit blikkpengar av sama slag sum teir, ið Kjölbroy nýtti í Klakksvik. Harra Kjölbroy er jú ein av hovudsmonnum vinnuflokksins. Hann eigur ikki neyð av gomlum mjólkablikkum uttan av »reserves« mjólk, tómun sardindósum o. s. fr. Goring og Goebels skulu klippa sundur og Hitler setur stempel á. Tá verður dómlegt at liva í Føroyum; men tíverri, enn hevur hin føroyski Hitlerflokkurin ikki slíkt vald, at blikkpengar kunna gerast galdandi uttan einans hjá Kjölbroy og hansara monnum.

Harfyri er tað gott og gleðiligt, at vit eiga ein slíkan vin í danska ríkisdegnum sum partamann okkara harra Hans Nielsen. At hann er Føroyavinnur, hevur hann áður víst; men tíverri senda Føroyingar ikki menn niður til Danmarkar at arbeiða saman við Hans Nielsen og øðrum smámannavinum — tvørturímóti. Tað visti seg hina ferðina, tá Hans Nielsen talaði um kreditssystemið í Føroyum, hann fortaldi frá viðurskiptunum við kontrabókum í Føroyum, hvussu leiðis arbeiðsmenn og fiskimenn mega keypa vorur fyri tann pening, teir av rættum áttu at fingið í hondina. Hovdu vit tá haft ein javnaðarmann sitandi á ríkisdegi, so hevði hann stýðjað Hans Nielsen og roynt at fingið eitt annað skil í Føroyum; men gjørdi harra Samuelson tað? Nei, hann held seg saman við rikmonnum tá, sum hann ger tað enn. Við Rytter undir liðuni gjørdi hann harra

BAZAR

Med forventet Tilladelse vil der i Efteraaret blive afholdt Bazar med Tombola og Fortlodning til Fordel for den ny Kirkegaard »undir Akurgerdøe«.

Eventuelle Gaver modtages med Taknemmelighed af undertegnede:

Henriette Nolsøe, Ebba Nielsen, Amanda Persson, Anna H. Petersen, Stina Jacobsen, Ingrid Thomsen, Anna Thomsen, Maja Mortensen, J. Maja Mortensen, Nanna Mortensen, Tina Mortensen, Dagmar Nolsøe, Mathilda Holm, Anna Dam, Dagmar Mortensen, Elisabeth Holm, Thora Jespersen, Anna Hammer Mortensen, Sanna Nolsøe, Margrethe Djurhuus, Inga Magnussen, Elsa Mortensen, Elsebeth Eliassen, Katrine Gislason, Hansina Joensen, Kathrine Petersen, Ellen Marie Jespersen, Jana Hansen, Marie Berthelsen, Josefine Mortensen, Povla Mortensen, Andrea Strøm, Magdalene Jespersen, Kristine Nielsen, Kristine Berthelsen, Edith Poulsen, Borghild Dimon, Marie Joensen, Johanna Djurhuus, Andrea Joensen, Anna M. Mortensen, Lisa Holm, Juline Mortensen, Louise Mortensen, Pauline Hovgaard, Marie Joensen, Valborg Mortensen, Else Marie Bærentsen, Hanna Mortensen, Margrethe Mortensen, Nicoline Hansen, Johanne Johannesen, Agnes Oster, Jacobine Cederfeldt, Ragnhild Holm, Olga Joensen, Ragnhild Dam, Hansine Jespersen, Kristine Jespersen, Tveraa, Elisabeth Nolsøe, Kathrine Salmoney, Paulina Nolsøe, Betty Nolsøe, Henriette Fræstein, Pauline Sørensen, Lena Strøm, Juliane Strøm, Johanna Strøm, Elsa Lindberg, Petrine Thorsteinsson, Marie Lindberg, Nicoline Petersen, Dorteia Petersen, Edel Jespersen, Trangisvaag, Jona Mortensen, Ørdevig, Betty Mortensen, Frodebo.

Nielsens orð til einkis. Tá Hans Nielsen hevði endað roðu sína, steig Andrassar partamaður Rytter upp og talaði um, hvussu gott alt var í Føroyum. Hann visti betur enn Hans Nielsen, tí Hans Nielsen hevði bert verið ein krákumánað í Føroyum; og Rytter las eitt orindi um Hans, »som havde været udenlands«, og heim aftur var komin til »Faders Fæstegaard«. Og í den lille Bondeby fortalte han nu stolt og kry til Fryd for store og for små, om hvad i fremmed Land han saa, og skønt en Del deraf var sandt, var der dog megen Løgn iblandt.

Tá Rytter hevði hildið hesa prædiku, segði Andrassur amen, og »Dimmalætting« sang hallelujah! Og tí er skilið í Føroyum í dag, sum tað er, og tað stendur við og vernar, soleingi sum afturhaldsmenn ráða í landinum.

Føroyingar vænta kanska, at blikkpengaflokkurin skal bjarga landinum, og so nýtist okkum ikki Hans Nielsen ella aðrar at tala fyri okkum á danska ríkisdegi. Ein av tí nýggja flokkinum — vinnuflokkinum — kravdi jú »Generalopgør« við Danmark. Fyri slíkum monnum mega vit saktans rætta hondina upp og rópa: heil!

(Meira)

J. H. Danbjørg.

— fyrir at taka eitt dømi — hevði bara henda túrin tjeint fleiri ferðir, hvat ið ein sluppskari tjeinar heila árið. — Hvat hava Føroya fiskimenn ikki mist við, at menn her heima eirdarleyst »stormaðu« ísvirkia, tá ið tað stóð veikast, og harvið forðaðu at gjøgnumfora ta »rekonstruktion«, ið var við at ganga íggjenum, jást tá ið álopið kom, — og harvið bjarga tí góða og lívsterka í fyrirkuni. Á, ja, nær læra vit at hugsa sum menn og seta hugsjónina, málið fram fyri tað smásárliga og smátskorna?

»Hævnen er sød,« sigur orðatakið. Men er hetta ikki ein beisk »Hævn« hjá Føroya fiskimönnum at síggja uppá?

Mikkjal Poulsen,

sonur H. J. Poulsen, á Skalla, andaðist nú um dagarnar. Hann var ein av evnaríkastu unglingum. Ein tungur missur hjá foreldrum og avarandi, ein tungur saknur hjá vinum og leikbrøðrum. T. B. hevur mist ein sín besta spælara.

Verjuskipið „Maagen“,

ið hevur ligið í longri tíð á Tvøroyri við maskinskaða, sigldi til Danmarkar mánadagin hin 29. oktober.

Arbeidsløysi

hevur valla nakra tí verio so nívandi á Tvøroyri sum nú. Tað er heldur ikki so logið — á fiski, ið skuldi verið turkaður her, fór jú hin dansk-enski keyppaðurin Charles Mouritsen avstað við.

Tíðindi.

18000 kr. í ein túr uppá 3 vikur.

Ein av teim til Danmarkar seldu ísvirkisbátunum var inni á Trongsvágsfirði á veg frá Englandi til Íslands. Hann hevði selt fyri 18000 kr. Bestimaðurin